ורע והוא מתמרמר לפניו על דאגתו ומקים כזה דאגה בלב איש ישיחנה לאחרים, מרגיש תיכף שכמו אבן גלל מעל לבו ואת דאגתו מקרב נפשו עקר.

להשיח נפש לפני הבורא

והאם יש לך אוהב ורע כאביך שבשמים אשר רמזו חז"ל עליו יתברך. הסתר את עצמך בחדר מיחד אם אפשר לך, ואם לאו הסב פניך אל הקיר, וצייר במחשבתך שאתה עומד לפני כסא כבודו יתברך, ושופך לפניו את לבך בשיח ותפלה כפי שעולה על לבך בכל לשון שאתה שומע.

ואם לא הרגלת עוד בזאת, הנני רושם לך, שיח כזה, למען יהיה לך לדגמא באיזה אפן לטהר את נפשך בשיח ותפלה ולפלטה אל חיק אביה, ולא לקבע לך סדר תפלה, באתי.

רבונו של עולם אתה הוצאתני מאין ובראת ויצרת את כל גופי רוחי ונשמתי, ורואה אתה איך גדלה תשוקתי לעמד לפניך בנפש טהורה וזכה, את רצונך תרגיש, ואת הגיונך תהגה, ובחדרי לבה הוד קולך ישמע. אבל מאד ידוה לבי בקרבי על גדל עכירתה, הרגשות זרות היא מרגשת, ורצוניות עכורות רוצה. ותחת להיות פעמון זהב להשמיע קולו בבואו אל הקדש, קול איש בליעל להבדיל בה ישמע, ולקראתו היא קמה ומתעוררת. ואפלו בשעה שאני קם ומתחזק לגרש את כל הרגשה ורצון לא טוב, ולהחריש את קול הבליעל אשר מבצבץ וקורא בו, אז רק מן מחי ולבי אני מגרשם, ובנפשי הם נשארים.

רבונו של עולם טהור ומטהר, מה מאד יתמוגג וימס לבי בקרבי בהעלות על דעתי אשר דרכו של איש אם רק את חצרו ואת ביתו מנקה, את האשפה החוצה יזרק, ומעל רשותו ירחק. ואני כשאני בא לטהר את כל עצמי ומהותי ולהשביע בצחצחות את נפשי לכבסה ולטהרה לפני אדון העולמים טהור ומשרתיו טהורים לעילא מכל שמץ וכנויין, רק מעל פני הזהם מסתתר ואל נפשי פנימה הכל נדחק ונכנס, עד שאני מאום ומגעל בעיני עצמי

מכל אוצר המגול אשר אגור בתוכיות נפשי, צבתה בטנה ונפחה ירכה עד כדי להתבקע ולשטפני בזרם מים הזדונים לעת מצוא חס ושלום.

וכן עתה נתעוררה בקרבי, מחשבה [או] תאוה פלונית [טוב לפרטה], מר לי מאד בידעי שאף שבעזרתך התגברתי ולא נתתיה לבצע את פעלותיה וזממיה, מכל מקום עוד נפשי לא מטוהרה וכפעם בפעם תתראה בקרבי באפנים שונים, פעם בתאוה ופעם במחשבה וכו', אנא ד' טהר את נפשי, עקר את יצרי מעלי, ואת חלק הרע מקרב נפשי תשליך, במקום אשר לא יזכר ולא יפקד ולא יעלה על לבי לעולם לא עתה ולא לעת זקנתי. ובפרט כשתזכה נשמתי למוחין דגדלות בעת תורה ותפלה וכדומה, ותזכה לעלות לפני כסא כבודך, תהיה זכה ונקיה להתלבש בבגדים לבנים של אור המצוות, ולהיות פורחת לעילא בתשוקין וכסופין ולהתכלל ולהתיחד בד' אחד.

ה

*) חטאו מחלל דעת הקדושה שבו

אל יקל בעיניך חטא אשר חטאת רק נגד עצמך. לא עברה אף (לא) תאוה של רשות היא, רק נגד עצמך צורתך ואנכיות של קדשה אשר הולדת בך, חטאת. וכבעל חטא חמור תדאג עליו תתחרט אף תשוב. וחטאתי נגדי תמיד, רק נגדי חטאתי, ומכל מקום חטא הוא לפני תמיד.

ו

חרטה בלא תשובה, לפעמים אף מזקת

חרטה על כשלון, טובה, רק כששב, אף משלים את התשובה אחריה. ואם לאו, יש לפעמים שעוד מזקת לו. כי מטבע האיש שכל הרגשה אי אפשר לה שתאריך בקרבו, וגם הרגשת החרטה ולחץ לבו בקרבו, כשלא ילבישנה בגוף ולא יקבענה בתשובה בפעל, תחדל, ותחתה עוד ירגיש ענג, ענג על שנתפטר